

Životopis - Marie Šouláková

Marie Šouláková se narodila 10. prosince 1925 v Meziříčku. Vyrůstala se svojí maminkou, sestrou, bratrem a babičkou v domě s kuchyní a světnicí.

Vystudovala Základní školu ve Stránecké Zhoři. Z těchto let si pamatuje úsměvnou vzpomínku na „černou destičku a kamínek“. Základní školu vychodila až do osmé třídy, poté začala pracovat ve šlechtitelské stanici, ale musela skončit kvůli bolesti zad.

Do jejího vesměs poklidného života se však již brzy nabourala válka. Její bratr a ostatní muži narukovali do války, později se většina z nich naštěstí vrátila zpátky. Všechno se muselo odevzdat, nezůstalo jim skoro nic a dobytek se musel zabíjet potají. Kdyby se na to přišlo, nechali by je zatknout. Život za války byl pro paní Šoulákovou těžší než její obvyklý. Naštěstí se jí však nedotknul tolik jako jiných skupin obyvatel. Její kamarádka Olga Dohnalová již však takové štěstí neměla, společně se svojí maminkou byla totiž zastřelena partyzány, protože nahlásily podezřelý kouř z místa, kde se schovávali ruští parašutisté, ty poté zastřelili Němci.

Při „osvobozování“ Rusy se děly zajímavé věci. Aby se zabránilo opilosti vojsk, ve vesnici se vypustil do řeky veškerý alkohol z nedaleké výroby pálenky. I paní Šouláková se ocitla v centru dění. Ze strachu před zneužitím a zneuctěním ruskými vojsky se společně s dalšími děvčaty preventivně schovaly do staré stodoly. V této stodole jedna z dívek pronesla modlitbu, kterou si paní Šouláková pamatuje dodnes. Zněla asi takto :

„Už časná hvězda zazářila a každá z nás si zbožné přání myslí,

aby se už ta doba utvářila a my na svobodu přišly“.

Dalo by se říci, že tato modlitba je ochránila a z těžké situace vyšly bez úhony. Možná i toto byl jeden z důvodů, proč si paní Šouláková pohrávala i s myšlenkou toho, že vstoupí do kláštera. Z tohoto období dostala darem i nádherný a zajímavý obraz Ježíše Krista, nakreslený jeptiškou. Nakonec se pouze spokojila s vařením v přílehlé vývařovně. V této práci zůstala až do odchodu do důchodu.

Co se týká rodiny, původně žila se svým otcem, matkou a čtyřmi sourozenci, třemi sestrami a bratrem, ale bohužel jedna z jejích sester zemřela. Její vlastní rodina sestávala z jejího manžela a jedné dcery. V této době se o ni stará její vnučka.

Poselství od paní Šoulákové zní takto:

„Tak abyste nikomu neublížovali, každému pomáhali, kdo potřebuje, a tak bude na světě dobře.“